

El PP tanca la Televisió de Mallorca

Encara no se sap en què consisteix el model televisiu del PP per a les Balears, però de moment tanca la Televisió de Mallorca

Marisa Goñi, directora de Ràdio i Televisió de Mallorca entre el 2007 i el 2011.

Tal com va prometre, el PP començarà aquesta setmana la liquidació de Ràdio i Televisió de Mallorca. Per una altra banda, noves retallades econòmiques afectaran IB3. El panorama televisiu –i radiofònic– en català sofrirà una severa reducció a les Illes. El PP canvia el model actual de televisió, però no se sap quin serà el seu.

Ràdio i Televisió de Mallorca. Aquest dilluns, dia 11 de juliol, era previst que el plenari del Consell, constituït com a junta general de la Ràdio i Televisió de Mallorca (RTM), destituís Marisa Goñi com a directora general de l'ens. Al mateix temps, era previst que nomenàs un administrador que serà l'encarregat de dirigir el procés de liquidació de l'empresa pública editora de la ràdio i la televisió. Respecte a la data en què serà tancada RTM, tot

indica que la voluntat del Consell es de fer-ho immediatament. Segons informacions publicades a Palma, que citen fonts del consell sense identificar-les, el mes d'agost, quan molta gent fa vacances, serà el més escollit per a veure, per primera vegada, la liquidació d'un ens públic de ràdio i televisió. Sigui el mes entrant o s'allargui una mica més, una cosa ja és segura: la decisió de tancar les portes és irreversible.

Amb RTM, desapareixerà un model de televisió diferent de l'autonòmic. Aquests darrers quatre anys, sota la direcció general de Goñi, aquesta televisió s'ha caracteritzat per haver donat veu a col·lectius que sovint no apareixen als mitjans de comunicació, haver fet uns informatius de proximitat –sobretot molt acostats a la realitat local dels diversos municipis de Mallorca–, haver produït programes d'alta qualitat de divulgació històrica –com un sobre

la memòria de la repressió durant la guerra civil i després–, per haver obert espais de tertúlies plurals... En definitiva, per haver estat una televisió a mig camí entre el volum d'una autonòmica i la minsua realitat d'una local. I tot amb un pressupost força ajustat, que enguany –igual com l'any passat– ha estat de 10,1 milions d'euros.

Però RTM no sempre va ser així. Entre l'any del seu naixement (2005) i les eleccions del 2007 fou una televisió al servei exclusiu d'Unió Mallorquina i de Maria Antònia Munar, aleshores presidenta d'UM i del Consell. Va ser Munar que va ordenar de posar-la en funcionament (ara, precisament, s'investiguen judicialment alguns aspectes relacionats amb la creació d'aquesta televisió) com a resposta al fet que Jaume Matas ordenàs la creació d'IB3. En l'origen, doncs, les dues televisions públiques de les Balears tingueren una motivació estrictament política i partidista. En el cas de RTM, el 2007, quan Goñi va ser nomenada directora general, aquesta manera d'entendre la televisió va canviar radicalment. Però, malgrat els canvis –o precisament per això mateix–, RTM no ha estat gens estimada pel PP ni per UM aquests darrers quatre anys. Els conservadors feren bandera del tancament de l'emissora. Ara tenen els vots per a tancar-la i ho faran.

IB3. Els canvis també afectaran IB3. Així com a RTM Goñi hi portà la professionalització –és periodista del *Diario de Mallorca*– i deixà enrere la manipulació política, IB3 no féu el 2007 el mateix trànsit. Al contrari: UM imposà un militant seu, Antoni Martorell, que Munar ja havia tingut com a director general de Comunicació del Consell Insular, com a director general de l'ens de ràdio i televisió balear. Martorell no canvià el model que havia imposat el PP. Quan dimití, el 2010, fruit de l'expulsió del pacte de govern d'UM per causa dels escàndols de corrupció, fou substituït per Pedro Terrasa, que ha intentat –i en bona part ha aconseguit– excloure

IB3 del debat polític i de les guerres entres partits.

La ràdio i televisió pública de les Balears ara travessa uns mesos d'incertesa i d'interinitat. Durant la legislatura passada, el Parlament va aprovar la nova llei que regula IB3, que entrà en vigor l'1 de juliol. Si el govern de José Ramón Bauzá hagués volgut, podia haver nomenat abans de l'1 de juliol un director general directament, tal com féu Jaume Matas el 2005 –que nomenà Maria Umbert– i el govern PSIB-PSM-UM el 2007 –que nomenà Martorell, malgrat que formalment fou elegit pel Parlament. Però no ho ha volgut fer. De manera que, segons que estableix la llei, ara el Parlament haurà d'acordar per majoria de dos terços –per tant, calen els vots favorables de PP i del PSOE– el nou director general, que tindrà un termini de mandat de sis anys. Ara bé, la llei també preveu que si aquest acord no és possible, passats sis mesos es podria nomenar per majoria absoluta. Per tant, si no hi ha acord PP-PSIB, l'1 de gener del 2012 els conservadors podrien nomenar el qui volguessin. Tot això, sempre que Terrasa no continuï al càrrec.

Sigui qui sigui que ocupi la direcció general d'IB3 en el futur immediat, el fet més important per a la ràdio i televisió pública illenca és la situació econòmica. Paga molt tard als seus proveïdors i als seus col·laboradors,

CONSELL DE MALLORCA

Maria Salom, presidenta del Consell de Mallorca.

i la disponibilitat de diners és minsa. El pressupost d'enguany, seixanta milions, no permet pas gaires alegrois. Però tot fa pensar que les estretes de cordons no s'han pas acabat. Ho han manifestat informalment a EL TEMPS dos dirigents del PP, que diuen que després d'haver tancat RTM serà "l'hora d'intervenir" a l'altra televisió pública.

Entre l'una cosa (tancament de Ràdio i Televisió de Mallorca) i l'altra (la probable reducció de despeses d'IB3 immediatament), passa que la

majoria absoluta del PP a les principals institucions canvia el model televisiu illenc. El problema és que no diu clarament quin altre model vol. El de la privatització? Si més no, és l'opció que defensa el PP de Madrid. És probable, per tant, que, si Mariano Rajoy és president del govern espanyol amb majoria absoluta, impulsi les reformes legals que permetrien les privatitzacions de cadenes autonòmiques. Una de les quals seria, de segur, IB3.

Miquel Payeras

Breus

S'ha mort Emili Gisbert, referent del periodisme valencià

Després de tota una vida dedicada al periodisme, Emili Gisbert es va morir el 4 de juliol, víctima d'un ictus. Durant els seus 57 anys va treballar a tot de mitjans valencians, entre els quals EL TEMPS, on va publicar grans i reeixits reportatges d'investigació. Per bé que va mantenir una relació intensa amb la ràdio –va formar part de la COPE, de Radio Cadena Castelló i de la primigènia Ràdio 9, a la darrereria dels anys 80–, va consolidar-se com a redactor de premsa escrita als principals diaris: de fet, signà notícies de successos i de tribunals a *Levante-EMV*, *Diario 16*, *El País* i *El Mundo*. La seua

RAFA GIL

Emili Gisbert

vinculació amb el paper venia de lluny, atès que ja havia participat a *Ciutat*, editat per l'Ajuntament de València a l'època de govern socialista. Del 1990 al 1994, Gisbert –que també va militar al Partit Comunista– va presidir la Unió de Periodistes del País Valencià.

Miquel Pairoli deixa un gran llegat literari i periodístic

El periodista i escriptor català Miquel Pairoli es va morir la setmana passada després d'una llarga malaltia. Articulista de referència al diari *El Punt*, va aportar una visió crítica de la política i la cultura catalanes, sempre des de la seua total fidelitat als Països Catalans. Entre les seves obres literàries més importants, es destaquen *El convit* (1998), *El manuscrit de Virgili* (2004) i *Cera* (2004). La seua fascinació per Josep Pla va donar lloc a dos textos avui imprescindibles per a l'estudi d'aquesta figura: *La geografia íntima de Josep Pla* i *el príncep i el felí*.